

Ansvar i denne Sag. Endvidere er der Højre og de konservative Partier, som intet andet Ønske have end at beholde det, de have. Det er i alt Fald det, som ligger i Ordet konservativ. De konservative karakteriseres ikke ved Ønsket om at naa til ny Reformer, ny Fremskridt i det hele taget. Der var en Tid, da man fra Højres Side krævede Bevillinger til Militæret og stillede dem op mod Ønske fra dette Tings Side, men efter at selve Landstinget har underbudt Ministeriet Reddy-Thott med Hensyn til Militærbevillinger, antager jeg, man kan lade dette hvile, saa at Højre i det hele taget indtager det konservative Staaende at afviescere ved det bestaaende. Anderledes forholder det sig med Venstre. Venstre, som skulde være Fremskridtets Bærer, Ordførere og Repræsentant, kan ikke, hvis det ellers vil være sin Natur tro, indhulle sig i Negativitetens og Beskæmmelsesens Raabe og sige: Skidt med det hele! Det maa stille sine Krav. Demokratiet, som repræsenterer dem, der trænge i Samfundet, maa fremad, maa have sine Krav fremad ogsaa paa Finansloven, og det kan ikke være tjent med Nar for Nar kun at have den Tilfredsstillelse at have nægtet sine Modstanderes Ønsker, naar det heller ikke har faaet sine egne opfyldte. Derfor er der kun een Vej, ad hvilken Demokratiet og denne Forsamling kan søge Løsningen af Finanslovsforhandlingerne i Fremtiden, og det er Forhandlingens Vej, hvor de modsatte Ønsker staa saaledes over for hinanden, at man kan opnaa mere eller mindre af, hvad man vil, selv om man derfor skal gøre Indrømmelser til anden Side.

Udfaldet af denne Forhandling beror paa den Digtighed, den Indsigt, den Kraft og den Iver, hvormed den optages og føres igennem. Jeg vil derfor ende med at citere et Ord af en gammel thsk Historieskriver, der som Resultat af alle sine historiske og politiske Overvejelser sagde dette: Hvor Livet virker stærkest, der er ogsaa Sejren. Det vil ogsaa vise sig i Fremtiden. Jeg tror derfor, at vi efter Forsætningen her kun have een Vej — Forhandlingens Vej, ad hvilken vi skulle se at opnaa de bedst mulige Resultater. Selvfølgelig maa man bøje sig, naar intet andet kan naas end det negative Resultat: den barberede Finanslov. Smidletid erkender jeg, at det ærede Medlem for Ringkøbing har udtalt Ønsket om endnu i dette Øjeblik ikke at blive staaende ved et saa tarveligt Resultat, og jeg vil haabe, at det maa lykkes ham at føre sit Ønske igennem. Der er navnlig ingen Tvivl om, at de Bevillinger til Landbrugets Fremme, hvortil der opnaaedes Tilslutning fra begge

Rigsdagens Afdelinger, vilde blive hjulst med største Tilfredshed, dersom de kunde føres igennem.

R. M. Klausen: I andre konstitutionelle Lande plejer et Ministerkabinet at være en af de allervigtigste politiske Begivenheder, fordi et Ministerkabinet meget ofte betyder en hel Forandring i Administrationen, og Lovgivningens ofte ledes ind paa helt ny Baner. Saaledes er det ikke hos os. Her, hvor Ministeren udnævnes efter den bekendte Aarsag om Kongens Ret til at vælge, er Sagen ikke saaledes, her møder man ikke et Ministerkabinet med videre stor Spænding, fordi man omtrent ved, hvad der altid følger efter de afgaaende Ministre. Jeg ved ikke, om det er Skik, at Ministrene, naar de forlade deres Plads, aflevere deres Uniform til Efterfølgerne, men Erfaringen bekræfter, at den aandelige Habitus altid gaar i Arv fra den ene til den anden. Det har hidtil altid vist sig, at det er de samme Tanker, de samme Interesser, de samme Klasser, som ere repræsenterede fra den ene Minister til den anden. Jeg kan her nævne, at der navnlig er tre Ting, Ministeriet repræsenterer og har repræsenteret, saa længe vi have haft Ministre her i Landet, det er Hartkornet, Pengene og Bureautratiet. Jeg tror ogsaa, at det nuværende Ministerium staaer som Repræsentant netop for disse tre Ting, og derfor er det ret naturligt, at de Medlemmer af Samfundet, som tilhøre enten Hartkornet eller Pengene eller Bureautratiet, med Glæde og Forventning se hen til det ny Ministerium.

For det Parti, jeg tilhører, kan der ikke næres nogen Glæde eller Forventning over for dette ny Ministerium. Det hedder nok, at det er et nyt Ministerium, men det er i Virkeligheden det gamle om igen. Ministeriets Chef er jo ingen ny Mand i Politik, og naar vi ville slutte os til, hvorledes Ministeriet vil stille sig i Fremtiden, mener jeg, at vi ere berettigede til at se paa, hvorledes Ministeriet har stillet sig over for Socialdemokratiet i Fortiden. Jeg skal da tillade mig at nævne enkelte Ting. Den nuværende Ministerchef har som forhenværende Indenrigsminister haft særlig Lejlighed til at faa med Arbejderspørgsmaal at gøre. Det var saaledes ham, der gennemførte Valgkredsloven, der gjorde Københavns Arbejdere til Halvstemmevælgere. Det var den forhenværende Indenrigsminister, der bestemte modsatte sig at give et saa tarveligt Tilskud som 5,000 Kr. til Jagtforeningerne, den største Organisation, som findes her i Landet. Jeg skal nævne, at den Gang vi i Rigsdagen havde vedtaget